

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/811/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213193
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412213193.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Ivica Hanuskovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 27. 05. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/140/2012-61 zo dňa 17. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu - SR o ústavnej sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol (výrok I.), rovnako súd návrhy navrhovateľa vedené pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C 140/2012, 9C 171/2012, 9C 183/2012 a 4C 129/2012 spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 9C 140/2012, ktorými sa navrhovateľ domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol (výrok II.) a odporcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok III.)

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi zaplataenia náhrady škody a tiež priznania náhrady nemajetkovej ujmy s odkazom na Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Návrh dôvodil tým, že exekučný súd / Okresný súd Žiar nad Hronom / po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal v zmysle zákona povinnosť rozhodnúť o takýchto žiadostiach do 15 dní od ich doručenia. Podľa navrhovateľa, súd však o žiadostiach o udelení poverenia rozhodol až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty / 13 mesiacov a viac / t.j. po veľmi dlhej dobe, práve v dôsledku nečinnosti súdu. Navrhovateľ tvrdil, že i keď neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a bez zbytočných prieťahov, k rozhodnutiu pristúpil až po značne dlhej dobe so zbytočnými prieťahmi a preto podľa navrhovateľa nesprávnosť úradného postupu, spočíva v porušení procesných pravidiel exekučného súdu, ktorý v exekučnom konaní nerozhodol bez zbytočných prieťahov o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodol po zákonom stanovenej dobe / § 44 ods. 2. Exekučného poriadku/. Navrhovateľ preto uplatňoval nárok na priznanie majetkovej škody a tiež uplatnil nárok na náhradu priznania nemajetkovej ujmy.

K návrhu navrhovateľa odporca zaslal písomné vyjadrenie, žiadal návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť, vzniesol procesné námietky spočívajúce v zmatečnosti podania zo strany navrhovateľa, namietal prenášanie dôkaznej povinnosti navrhovateľa na konajúci súd, nárok považoval za predčasne

uplatnený, keďže tento bol podaný na príslušný súd pred uplynutím 6 mesačnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody a spochyboval akékoľvek namietané prieťahy v konaní zavinené exekučným súdom, od čoho navrhovateľ dôvodil nesprávny úradný postup príslušného exekučného súdu a tiež vznik akékoľvek materiálnej škody na strane navrhovateľa.

Súd určil termín pojednávania na deň 17.4.2014, účastníkom konania ako i právnenému zástupcovi navrhovateľa riadnym spôsobom predvolanie doručil. Navrhovateľovi dňa 12.2.2014, právnenému zástupcovi navrhovateľa a odporcovi dňa 12.2.2014. Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 10.4.2014 zaslal návrh na zrušenie nariadeného termínu pojednávania a navrhol konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu - SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Odporca neúčast' na pojednávaní neospravedlnil.

Súd návrh navrhovateľa na zrušenie nariadeného pojednávania nepovažoval za kvalifikované ospravedlnenie s označením náležiteho dôvodu, pre ktoré žiada zrušiť určený termín pojednávania, keďže aj odporca neúčast' neospravedlnil tiež bez súd s odkazom na ustanovenie § 101 ods. 2. OSP vec prejednal v neprítomnosti účastníkov.

Súd o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu - SR o ústavnej sťažnosti pre porušenia práva žalobcu na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol, pretože má za to, že samotné podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov tunajšieho súdu nie je takým dôvodom, ktorý zakladá obligatórnu povinnosť súdu podľa § 109 ods. 1. písm. b/ OSP konanie prerušiť. Okresný súd nie je oprávnený riešiť otázku, či jeho sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania v danej právnej veci. Nadriadený súd / Krajský súd v Banskej Bystrici / už v danej právnej veci rozhodol uzneseniami sp. zn. 5NcC 356/2012, 2NcC 396/2012, 4NcC 260/2012 a 2NcC 343/2012 tak, že zákonný sudca JUDr. Igor Valent v danej právnej veci vylúčený nebol.

K námietke odporcu, že navrhovateľ uplatnil nárok na súde predčasne a to pred uplynutím lehoty 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne je nutné uviesť, že z rozhodovacej činnosti je súdu známa skutočnosť, že takýto nárok navrhovateľ uplatnil v mesiaci apríl roku 2012 a návrhy na začatie konania podal na príslušný súd v mesiaci september 2012, t. j. pred uplynutím lehoty 6 mesiacov, príslušný orgán / MS SR / však nárok navrhovateľa márnym uplynutím lehoty neuspokojilo a táto lehota v čase rozhodovania súdu o nárokoch navrhovateľa splnená bola, prečo súd na takto vznesenú námietku odporcu, pokiaľ namietal predčasnosť uplatňovaného nároku nepovažoval za dôvodnú.

Súd potom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania ako i s pripojeným exekučným spisom 6Er 454/2011, kópiami listín zo spisu, 5Er 54/2011, 5Er 216/2011 a 13Er 804/2010, vyjadrením odporcu k návrhu na začatie konania, predloženou kópiou ústavnej sťažnosti, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci:

V návrhu na začatie konania navrhovateľ tvrdil, že tunajší súd o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených exekučných konaniach rozhodol po viac ako 13 mesiacoch odo dňa podania žiadostí o udelenie poverenia. Takéto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom navrhovateľ súdu nepreukazoval. Súd uvádza, že navrhovateľ však do lehoty omeškania nesprávne započítal aj obdobie počas ktorého bol návrh na začatie exekúcie zadržovaný súdnym exekútorom a nepočítal omeškanie až od okamihu doručenia žiadosti o udelenie poverenia exekučnému súdu.

Zo spisu 9C 140/2012, ktorému zodpovedá exekučný spis Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Er 54/2011 mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený podal návrh na začatie exekúcie voči povinnému T.T. na podklade exekučného titulu /Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava SR 09272/2010/. Súdu bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 17.1.2011. Súd dňa 15.2.2011 uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Následne uznesením sp. zn. 41CoE 178/2011 KS Banská Bystrica zo dňa 27.7.2011 na odvolanie oprávneného uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Exekučný súd bezodkladne vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý so sídlom Bratislava, Záhradnícka č. 60 dňa 16.1.2012.

Zo spisu 9C 171/2012, ktorému zodpovedá exekučný spis Okresného súdu Žiar nad Hronom 5Er 216/2011 mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený podal návrh na začatie exekúcie voči povinnému P. H. na podklade exekučného titulu /Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava SR 11944/2010/. Súdu bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 11.2.2011. Súd dňa 15.3.2011 uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedeným uznesením rozhodoval vo veci vyšší súdny úradník. Takéto rozhodnutie napadol opravným prostriedkom oprávnený. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal vyšší súdny úradník vyhovel sudca v celom rozsahu, takéto rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušil uznesením zo dňa 4.5.2011 a dňa 14.6.2011 exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre JUDr. Rudolfa Krutého, súdneho exekútora so sídlom Záhradnícka č. 60 Bratislava.

Zo spisu 9C 183/2012, ktorému zodpovedá exekučný spis Okresného súdu Žiar nad Hronom 6Er 454/2011 mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený podal návrh na začatie exekúcie voči povinnému Q. F. na podklade exekučného titulu /Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava SR 13224/2010/. Súdu bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 23.3.2011. Súd dňa 24.3.2011 uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedeným uznesením rozhodoval vo veci vyšší súdny úradník. Takéto rozhodnutie napadol opravným prostriedkom oprávnený. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal vyšší súdny úradník sudca nevyhovel. Následne uznesením sp. zn. 14CoE 243/2011 KS Banská Bystrica zo dňa 27.7.2011 na odvolanie oprávneného uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Exekučný súd bezodkladne vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolf Krutý so sídlom Bratislava, Záhradnícka č. 60 dňa 24.8.2011.

Zo spisu 4C 129/2012, ktorému zodpovedá exekučný spis Okresného súdu Žiar nad Hronom 13Er 804/2011 mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako oprávnený podal návrh na začatie exekúcie voči povinnému C. M. na podklade exekučného titulu /Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava SR 00154/2010/. Súdu bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 13.8.2010. Súd dňa 7.2.2011 uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uvedeným uznesením rozhodoval vo veci vyšší súdny úradník. Takéto rozhodnutie napadol opravným prostriedkom oprávnený. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal vyšší súdny úradník vyhovel sudca v celom rozsahu, takéto rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušil uznesením zo dňa 5.4.2011 a dňa 3.6.2011 exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre JUDr. Rudolfa Krutého, súdneho exekútora so sídlom Záhradnícka č. 60 Bratislava.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2. Exekučného poriadku, platného v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2. písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti v návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Všetky vyššie označené exekučné konania začali na návrhy na vykonanie exekúcie, ktoré oprávnený podal v období od mesiaca august 2010 do mesiaca marec 2011.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zrejmé, že zákonom vymedzená lehota, v ktorej exekučný súd rozhoduje o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je 15 dní, ak exekučný súd nezistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, alebo exekučným titulom, ktorá lehota plynie odo dňa doručenia žiadosti súdu na poverenie vykonanie exekúcie exekútorom. Pokiaľ však súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom o žiadosti na udelenie poverenia na exekúciu rozhodne tak, že túto uznesením zamietne. Zákonom určená 15 dňová lehota uvedená v tomto ustanovení Exekučného poriadku je lehotou procesnou, ktorá má poriadkový charakter bez určenia akejkoľvek sankcie pre prípad jej nedodržania. I keď je pravdou, že v exekučnom konaní podľa takýchto procesných pravidiel je určená povinnosť súdu konať a rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, samotná skutočnosť nedodržania takejto zákonnej lehoty, nemá za dôsledok nesprávny úradný postup, tak ako to v konaní tvrdil navrhovateľ. Je nutné zohľadniť objektívne skutočnosti, ktoré viedli exekučný súd k tomu, že zákonná lehota 15 dní na vydanie poverenia nebola dodržaná. V exekučných veciach bolo rozhodnuté

v lehote primeranej vzhľadom na zaťaženosť súdu bez toho, aby došlo k akýmkoľvek zbytočným prieťahom v exekučnom konaní, tak ako to tvrdil navrhovateľ. I v zmysle judikatúry Ústavného súdu - SR / I. ÚS 16/2002 / pri posúdení, či došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, súd prihliada na lehoty, ktorú sú uvedené v zákone, ale ich nedodržania nepovažuje automaticky za porušenie základného práva, bez zohľadnenia konkrétnych okolností v jednotlivom prípade. Nakoľko však v daných exekučných veciach boli exekučným titulom rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. Bratislava, jedná sa o exekučný titul podľa § 41 ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2011, kedy lehota 15 dní na vydanie rozhodnutia neplatí. Zákonom určená lehota je extrémne krátka na náležité preskúmanie predloženého exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Z týchto dôvodov preto nie je možné ani konštatovať, že exekučný súd rozhodnutie vydal po uplynutí zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 3 ods. 1. písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Podľa ods. 2. vyššie citovaného ustanovenia zodpovednosti podľa ods. 1. sa nemožno zbaviť.

V zmysle § 9 ods. 1. vyššie citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránený záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup, alebo výsledok postupu Národnej rady - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a písm. d/ Ústavy - SR a postup, alebo výsledok postupu vlády - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy - SR.

V zmysle § 9 ods. 1. vyššie citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránený záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup, alebo výsledok postupu Národnej rady - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a/ a písm. d/ Ústavy - SR a postup, alebo výsledok postupu vlády - SR pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b/ Ústavy - SR.

Podľa § 9 ods. 2. Zák. č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1. Zák. č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného predbežné prerokovanie nároku / ďalej len žiadosť / s príslušným orgánom podľa § 4.

Podľa § 16 ods. 1. č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenia časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1. Zák. č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2. Zák. č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadostučineným vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Aj keď zodpovednosť štátu s odkazom na vyššie uvedený Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, je zodpovednosťou objektívnou, bez zreteľa na zavinenie a nemožnosť sa jej zbaviť, k podstatným / esenciálnym / predpokladom takejto zodpovednosti patrí nesprávny úradný postup, existencia škody a príčina

súvislosť medzi nesprávnym úradnom postupom a škodou. Je potrebné, aby pre vznik takejto zodpovednosti kumulatívne boli splnené všetky tri základné predpoklady.

Z dokazovania súd mal za to, že v exekučných konaniach nebolo postupované v rozpore s Exekučným poriadkom s odkazom na vyššie uvedené nemožno konštatovať, že exekučné konania vykazujú znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z. Podľa názoru súdu nebolo porušené žiadne zákonné ustanovenie exekučného poriadku platného a účinného v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, pretože v tom čase podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011 lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatila na exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda sa nevzťahovala na rozhodcovské rozsudky, pričom podkladom v týchto exekučných konaniach bol rozhodcovský rozsudok. Účelom zmeny takejto úpravy bolo, aby súdy mali dostatok času na posúdenie určitých typov exekučných titulov /rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc/ za účelom ich preskúmania či neobsahujú plnenia priznané na podklade neprijateľných podmienok v spotrebiteľských veciach nakoľko v minulosti nebolo presne určené, či takéto tituly v exekučnom konaní možno v spotrebiteľských veciach preskúmať. Keďže nebola daná zákonná lehota pre rozhodnutie v prípade rozhodcovských rozsudkov o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tak súd dospel k názoru, že zo strany exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Súd ďalej zistil, že exekučný súd rozhodoval o žiadostiach o udelenie poverenia v primeraných lehotách, a nedošlo k prieťahom v exekučnom konaní. Je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že nebolo zistené, že by predseda exekučného súdu, resp. Ústavný súd SR v týchto veciach konštatoval akékoľvek prieťahy v konaní, z ktorých odvodzoval navrhovateľ svoj nárok. Súd pri výklade pojmu zbytočné prieťahy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. vychádzal z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva a to z pojmu právo na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože medzi právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote niet zásadných odlišností. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy. Z tohto vyplýva, že nie každý prieťah v súdnom konaní má za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočného prieťahu a pojem zbytočné prieťahy nemožno vykladať a aplikovať materiálne. Okrem toho exekučný súd z dôvodu podaného odvolania a následne v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu vydal poverenia na vykonanie exekúcie v jednotlivých exekučných konaniach. Súd tak nezmaril navrhovateľovi možnosť vymáhať jeho pohľadávku voči dlžníkom tým, že právoplatným rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia tak došlo k vytvoreniu prekážky res iudicata ako tvrdí navrhovateľ, nakoľko takéto rozhodnutie o zamietnutí vydania poverenia bolo zrušené. Navrhovateľ tak mohol pokračovať v exekučnom konaní na podklade vydaného poverenia a vymáhať svoj nárok a nebolo mu postupom súdu znemožnené vymáhanie jeho pohľadávky. Navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v daných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, tak jako to tvrdil.

Navrhovateľ nepreukázal ani primárny predpoklad a to nesprávnosť úradného postupu konajúceho súdu v rámci exekučných konaní, tak ako to tvrdil. Súd preto bez ďalšieho návrh zamietol a nezaoberal sa dôvodnosťou a skúmaním existencie vzniku škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy, resp. príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, tak ako to tvrdil v konaní navrhovateľ.

Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup nebol v exekučných konaniach zistený, naopak, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že exekučný súd postupoval v súlade so zákonom a bez zbytočných prieťahov, nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Pokiaľ nebol splnený tento primárny predpoklad pre založenie zodpovednosti za škodu a to nesprávny úradný postup, súd i z dôvodu hospodárnosti ďalšieho konania v prejednávanej veci ďalšie dokazovanie nevykonával a rozhodol tak, že návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konaní súd rozhodol podľa § 142 ods. 1. OSP, t.j. podľa úspechu v konaní. Odporca i keď bol v konaní úspešný, nevznikli mu žiadny trovy v súvislosti s konaním a preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že tieto odporcovi nepriznal.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec pojednal v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie odporcu k zaslanému odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.